

струвашь добро, отговори старец-ать, и весель
излѣзе. Като смиренъ калугеринъ упѣти ся
той изъ град-ать кѣмъ горѣ-тѣ. Задъ страж-
ниѣ-тѣ чякаше го неговъ другарь калугеринъ
съ коникъ. Тѣ уловихѣ пѣть-ать кѣмъ гради-
ще Котель. Надвечерь стигнѣхѣ до врѣх-ать
на Стрѣий рѣкѣ, вѣспрѣхѣ възъ планиѣ-тѣ,
прѣминѣхѣ прѣзъ гѣстак-ать и ся спустихѣ
въ стрѣмень долъ, дето шуртѣше помежду
каманы-тѣ вода.

Коник-тѣ, сякашь, знаихѣ пѣть-ать кѣмъ
пещерѣ-тѣ, и врѣвѣхѣ чеврѣсто въ тѣмнинѣ-
тѣ. Най напоконъ показа ся слабъ свѣтъ, и
пѣтници-тѣ вече влѣзохѣ въ сѣщи котель по
срѣдъ планиѣ-тѣ. Той-зи котель бѣше изгра-
денъ отъ нависнѣли камны обрали съ шумѣ.

Пѣтници-тѣ прѣминѣхѣ прѣзъ кдинъ долъ,
вѣскачихѣ ся на врѣх-ать, коник-тѣ полека
зацвилыхѣ, тѣхнѣ другари подъ драва-та
отговорихѣ имъ ся. Пѣтници-тѣ, врѣзахѣ и
свои-тѣ коникъ при другы-тѣ, и пакъ ся спу-
стихѣ въ дол-ать. Тамъ изъ пещерѣ-тѣ теча-
ше вада, тѣ влѣзохѣ въ пещерѣ-тѣ, и скоро
подъ земѣ-тѣ раздаде ся гласъ отъ рогъ.

